

TORAH STUDY: LEARNING TO TEACH & TEACHING TO LEARN

RABBI DR. MORDECHAI SCHIFFMAN

Clinical Assistant Professor, Azrieli Graduate School

RAMBAM, LAWS OF TALMUD TORAH, INTRO & 1:1

<p>They contain two positive commandments. They are:</p> <ol style="list-style-type: none">1. To study Torah2. To honor those who study it and know it	<p>הלכות תלמוד תורה. יש בכללן, שתי מצות עשה. וזהו פרטן: (א) ללמוד תורה. (ב) לכבד מלמדיה ויודעיה. וביאור שתי מצות אלו בפרקים אלו</p>
<p>Women, slaves, and infants are absolved from the study of the Torah; but the father is obliged to instruct his infant son in the Torah, for it is said: "And ye shall teach them your children, talking of them" (Deut. 11.19); but a woman is not charged to teach her son, for only one obliged to study is obliged to instruct.</p>	<p>נָשִׁים וְעֶבְדִים וְקִטְנִים פְּטוּרִים מִתְּלִמּוּד תּוֹרָה. אָבִל קָטָן אָבִיו חַיֵּב לְלַמְדוֹ תּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים י"א י"ט) "וְלִמַּדְתֶּם אֶתְּם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם". וְאִין הָאִשָּׁה חַיֵּבֶת לְלַמַּד אֶת בְּנָהּ. שְׁכָל הַחַיֵּב לְלַמַּד חַיֵּב לְלַמַּד</p>

RABBI MILTON POLIN

גם לשונו של הרמב"ם בהלכות עצמן מעידה כמה הדוק הקשר בין המצוות ללמוד תורה וללמד תורה. בתחילה הוא כתב, "שכל החייב ללמוד חייב ללמד"¹⁶, ובסוף דבריו הוא כתב, "שכשם שמצוה עליו ללמד את בנו כך הוא מצווה ללמד את עצמו"¹⁷, זאת אומרת, ללמוד. בציטוט הראשון ללמוד הוא הסיבה, וללמד הוא המסובב. בציטוט השני, להיפך, ללמד הוא הסיבה וללמוד הוא המסובב. קשה לומר שהרמב"ם סותר את עצמו; הגיוני יותר לומר שללמוד וללמד הם שני חלקי מצוות תלמוד תורה או שהן שתי מצוות נפרדות. מי שלומד חייב ללמד ומי שמלמד חייב ללמוד, וחוזר הדין. אי אפשר זה בלי זה.

THE PROTÉGÉ EFFECT

LEARNING BY TEACHING

LEARNING BY TEACHING

Rabbi Ishmael his son said: He who learns in order to teach, it is granted to him to study and to teach (Avot 4:5)

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ אָמַר, הַלּוֹמֵד תּוֹרָה עַל מְנַת לְלַמֵּד, מְסֻפֵּיקִין בְּיָדוֹ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד (אבות ד:ה)

Who learns in order to teach (Avot 6:6)

הַלּוֹמֵד עַל מְנַת לְלַמֵּד (אבות ו:ו)

Ravina says - Anyone who loves to teach in abundance, to him shall be increase, as his Torah knowledge is enhanced through those lectures. And that is the parallel to that which Rabbi Yehuda HaNasi says: Much Torah have I studied from my teachers, and I have learned more from my colleagues than from them, and I have learned more from my students than from all of them. (Makkot 10a)

רבינא אמר כל האוהב ללמד בהמון לו תבואה והיינו דאמר רבי הרבה תורה למדתי מרבתי ומחבירי יותר מהם ומתלמידי יותר מכולן (מכות י.)

EDUCATIONAL RESEARCH

Journal of Educational Psychology
1980, Vol. 72, No. 5, 593-604

On the Cognitive Benefits of Teaching

John A. Bargh and Yaacov Schul
University of Michigan (Ann Arbor)

Peer-tutorial programs are increasingly being employed in American classrooms. There have been several reports that tutors benefit from these programs even more than tutees. Despite these findings, we know little about the cognitive effects of teaching. This study explored possible reasons for their occurrence. In Experiment 1, one group of undergraduates studied verbal material to learn it themselves while another group studied the material to teach it to another person ($N = 42$). Subjects who were preparing to teach scored reliably higher than control subjects on a subsequent retention test. Experiment 2 was concerned with the actual teacher-student interaction. For both a verbal and a problem-solving task, subjects ($N = 121$) either worked alone, verbalized their thoughts aloud, or taught another person the task while performing. There were no reliable performance differences between conditions on either task. It is tentatively concluded that cognitive benefits of teaching do exist and result from the teacher's utilization of a different method of study.

Possible Reasons for the Tutor's Gains

PREPARATION

DELIVERY

CLARIFYING

Possible Reasons for the Tutor's Gains

PREPARE

- More time
 - facilitate memory
- More organized cognitive structure
 - relationship between facts
- attempt to find some underlying communalities

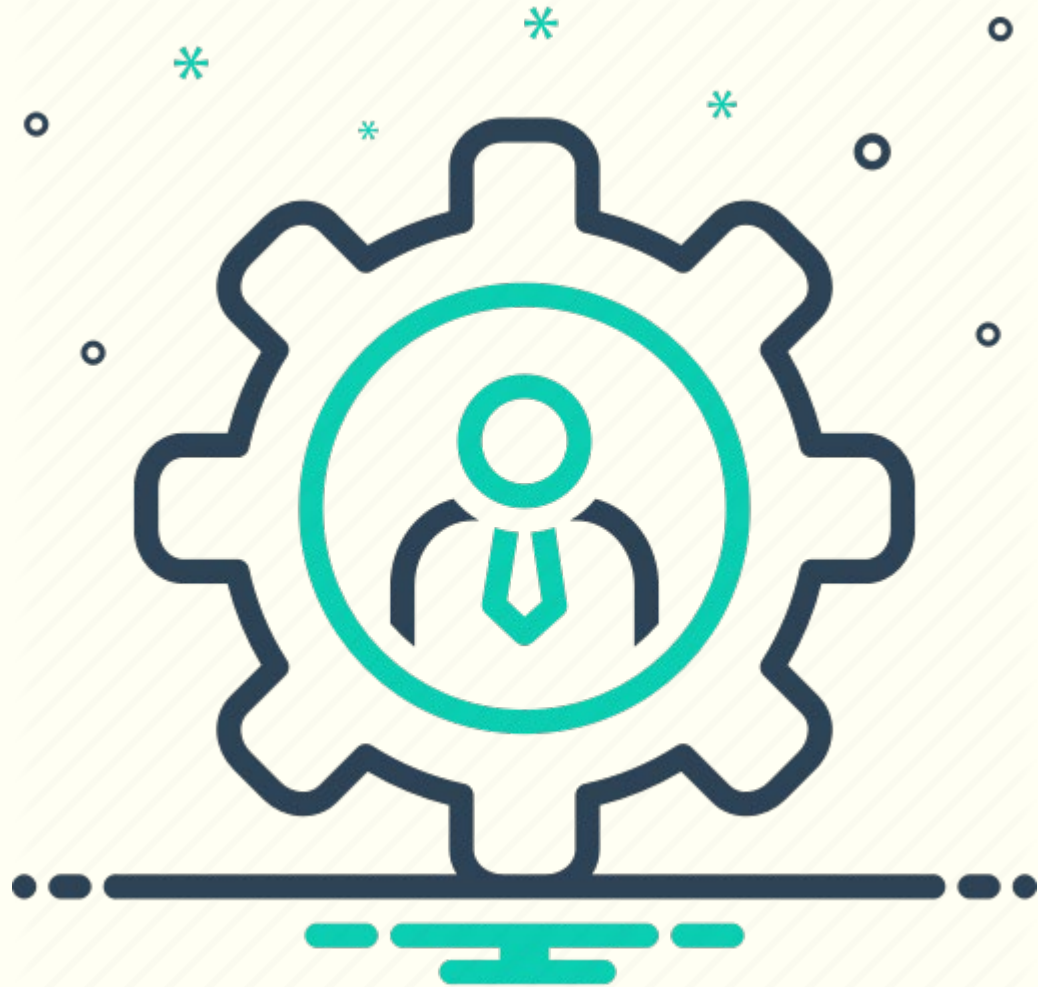
DELIVER

- verbally conveying the information

CLARIFY

- These unclear areas may correspond to weak areas of the teacher's own knowledge.
 - Review for self
- explain the difficult content in a different manner from its initial presentation.
 - see the issue from new perspectives, enabling him/her to see previously unthought of relationships between the discrete elements.

NON-COGNITIVE FACTORS

- Motivation
- Autonomy
- Communication
- Efficacy/
Competency

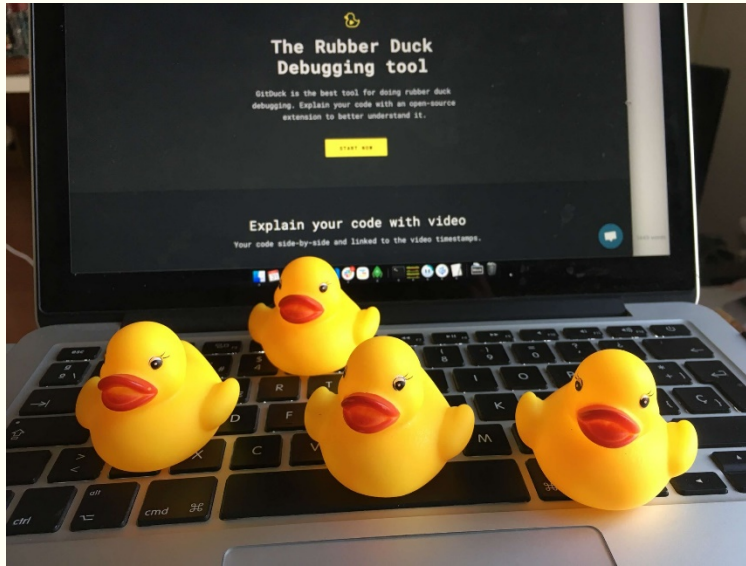
CLASSROOM APPLICATIONS

- Peer Tutoring
- Chavruta
- Cooperative Learning
- Think/Pair/Share
- Jigsaw

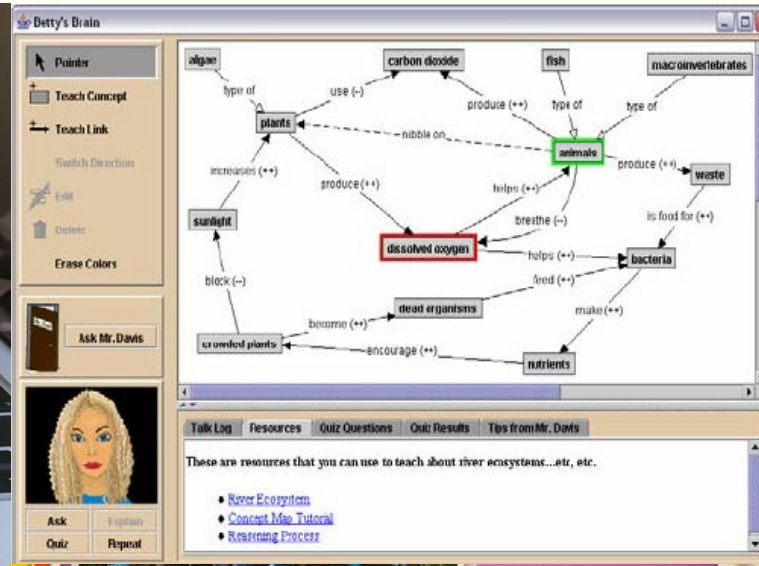

USING TECHNOLOGY, TOYS, & FAMILY

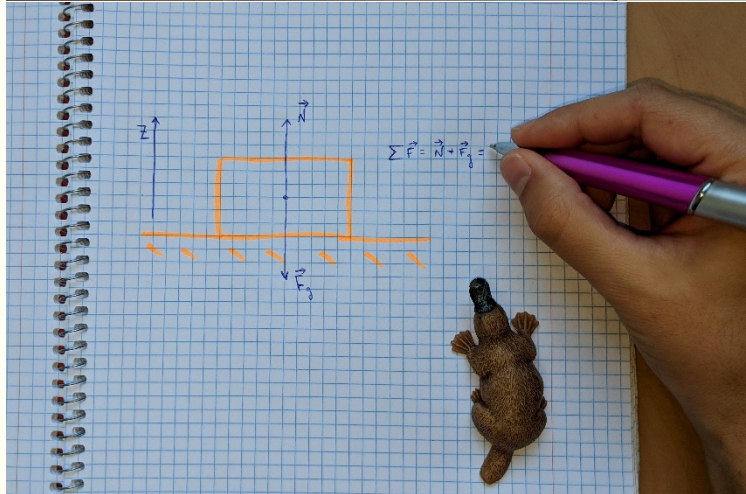
Rubber Duck Debugging

Betty's Brain

Plastic Platypus Learning

Family Playlist

TORAH SOURCES – WHY?

1) EDUCATIONAL

Avot 2:10 & 4:12

They [each] said three things: Rabbi Eliezer said: Let the honor of your friend be as dear to you as your own;	הם אמרו שלשה דברים. רבי אליעזר אומר, יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך
Rabbi Elazar ben Shammua said: let the honor of your student be as dear to you as your own, and the honor of your colleague as the reverence for your teacher, and the reverence for your teacher as the reverence of heaven	רבי אלעזר בן שמוע אומר, יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך, וכבוד חברך כמורא רבך, ומורא רבך כמורא שמים

רבי מתתיהו היצהרי על אבות פרק ב.

ובאמת זה מוסר גדול להרבות התורה ולקיים הקבוץ, כי אז יתחברו אליו תלמידים וחברים, וישאו ויתנו בדרושים להוציא האמת לאור, לא על דרך ניצוח וקנטור, והוא יסוד התורה, אמר ואהבת לרעך כמוך (ויקרא יט, יח), ...ומדה זו היא למי שירצה להיות לו כח הזוכר בקנין מצד המשא ומתן, ולזה יכבד תלמידיו כדי שיתחברו אליו

TORAH SOURCES – WHY?

2) EDUCATIONAL & SPIRITUAL

לחם שמים

מד) לומד ע"מ ללמד. שצריך בע"כ להרים קול בלמודו. ע"י כך תלמודו מתקיים. שכן ברית כרותה לשפתים. כמ"ש כי חיים הם למוצאיהם בפה...

ועוד שחבריך יקיימוה בידיך. ומתלמידי יותר מכולם

וגם כי לעת הזקנה והחולשה כששוכח תלמודו. התלמיד יזכירנו...

מלבד זכות הלמוד עם זולתו. שעומד לו להקנותו התורה קנין עולם:

TORAH SOURCES – WHY? 2) EDUCATIONAL & SPIRITUAL

מדרש שמואל ו:ו

הלומד ע"מ ללמד וזה כי ידוע כי המתפלל על חבירו הוא נענה
תחלה וע"כ מי שכל תכלית למודו הוא כדי ללמד לאחרים הוא
נענה תחלה ומלמדין אותו מן השמים ושערי תורה נפתחין
לפניו.

ואפשר עוד כי כאשר האדם לומד על מנת ללמד תתקיים בו
תורתו ולא ישכחנה כלומר בהיותו חוזר ומלמדה לאחרים בכל
עת שלמדה זוכרה ותלמודו מתקיים בידו.

PURPOSE – RESPONSIBILITY

אבות ב:ח

Rabban Yohanan ben Zakkai received [the oral tradition] from Hillel and Shammai. He used to say: if you have learned much Torah, do not claim credit for yourself, because for such a purpose were you created.

רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי. הוא היה אומר,
אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לך
נוצרת

מדרש שמואל

א"נ אמר אם למדת תורה הרבה והשגת תורה הרבה אל תחזיק טובה שהיא
התורה לעצמך לך לבד ולא תרצה ללמד לאחרים רק יפוצו מעינותיך חוצה ואל
תחזיק אותה לעצמך לבד כי לך נוצרת ללמוד וללמד ומחוייב אתה ללמד
לאחרים

PURPOSE - LOVE

של"ה הקדוש - הכלל העולה מדברי שניהם, כי לא המדרש הוא עיקר רק המעשה (אבות פ"א מי"ז). על כן להשתדל אחר מעשים טובים שישנם לעשותם, עדיף יותר מלהתעסק בלימוד. והני מילי בלימוד של עצמו, אבל ללמד אחרים, אז הלימוד יותר עדיף, כי הוא כלול מתלמוד וממעשה, שזה בעצמו מעשה טוב, מה שמלמד אחרים

R' YOSEF YAVETZ – AVOT 6:6

וְשָׂמַח חֵכֶם וַיִּנְסַף לִקְחָהּ כִּי יוֹסִיף עָלָיְכֶם מִכָּל טִיבָהּ • וְשָׂמַח עִמָּךְ לְלַמְדָּךְ כִּי לֹא יוֹסִידֶךָ לְכַסְלֵי נַפְשְׁךָ לְכַדֵּךְ
לֹא גַם לְאַחֲרֵי כֵן זֶה מִטְּבַע הַשְּׂלֵם לְכַסְלֵי וּלְמַעַן וְכֹס מִתְּדַמָּה לְכַסְלֵי וְכֹס לֵב סְמִיךְ
לְסוּפֵיל • וְשָׂמַח עִמָּךְ לְעֲשׂוֹת לְכַמֵּי שְׂלֵמָה עִמָּךְ לְלַמְדָּךְ לְכַדֵּךְ וְעוֹשֶׂה עִיקָר מִסְּלִיחוֹת וְאֵינוֹ רוֹדֵף אֶת

Ramban – Vayikra 19:17

But even if he wishes his cherished friend well in everything, i.e. wealth, honor, knowledge, and wisdom, he will not make him equal to him, but rather he will still desire in his heart a larger share of all the benefits. And [so] the Torah commanded that there not be this petty jealousy in his heart. Rather, a man should wish his fellow well in everything, just as he does in his own case, and place no limitations on his love.

ואם יהיה אוהבו בכל יחפוץ שיזכה רעהו האהוב לו בעושר ובנכסים וכבוד ובדעת ובחכמה ולא שיטוב אליו אבל יהיה חפץ בלבו לעולם שיהיה הוא יותר ממנו בכל טובה

CONCLUDING THOUGHTS

A NATION OF TEACHERS

Rabbi Jonathan Sacks – Parshat Bo

And now the time had arrived. The Israelites were on the brink of their release. Moses, their leader, gathered them together and prepared to address them. What would he speak about at this fateful juncture, the birth of a people? He could have spoken about many things. He might have talked about liberty, the breaking of their chains, and the end of slavery. He might have talked about the destination to which they were about to travel, the “land flowing with milk and honey”. Or he might have chosen a more sombre theme: the journey that lay ahead, the dangers they would face: what Nelson Mandela called “the long walk to freedom”. Any one of these would have been the speech of a great leader sensing an historic moment in the destiny of Israel.

Rabbi Jonathan Sacks – Parshat Bo

Moses did none of these things. Instead he spoke about children, and the distant future, and the duty to pass on memory to generations yet unborn. Three times in this week's *sedra* he turns to the theme:

- And when your children ask you, ‘What do you mean by this rite?’ you shall say . . . ([Ex. 12:26-27](#))
- And you shall explain to your child on that day, ‘It is because of what the Lord did for me when I went free from Egypt’ ([Ex. 13:8](#))
- And when, in time to come, your child asks you, saying, ‘What does this mean?’ you shall say to him. . . ([Ex. 13:14](#))

Rabbi Jonathan Sacks – Parshat Bo

About to gain their freedom, the Israelites were told that they had to become a nation of educators. That is what made Moses not just a great leader, but a unique one. What the Torah is teaching is that freedom is won, not on the battlefield, nor in the political arena, nor in the courts, national or international, but in the human imagination and will. To defend a country you need an army. But to defend a free society you need schools. You need families and an educational system in which ideals are passed on from one generation to the next, and never lost, or despaired of, or obscured. So Jews became the people whose passion was education, whose citadels were schools and whose heroes were teachers.

Shemot Chapter 12: 21-24

Moses then summoned all the elders of Israel and said to them, “Go, pick out lambs for your families, and slaughter the passover offering.

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם
צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסַח:

Take a bunch of hyssop, dip it in the blood that is in the basin, and apply some of the blood that is in the basin to the lintel and to the two doorposts. None of you shall go outside the door of his house until morning.

וְלָקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֵזוֹב וְטַבַּלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר־בַּסֶּף וְהִגַּעְתֶּם
אֶל־הַמַּשְׁקוּף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֶּף וְאַתֶּם
לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר:

For when the LORD goes through to smite the Egyptians, He will see the blood on the lintel and the two doorposts, and the LORD will pass over the door and not let the Destroyer enter and smite your home.

וְעָבַר יְהוָה לַנִּגְף אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמַּשְׁקוּף
וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפָסַח יְהוָה עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית
לָבֹא אֶל־בְּתֵיכֶם לַנִּגְף:

“You shall observe this as an institution for all time, for you and for your descendants.

וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לְחֻק־לֶךְ וּלְבְנֵיךָ עַד־עוֹלָם:

Shemot Chapter 12: 25-28

And when you enter the land that the LORD will give you, as He has promised, you shall observe this rite.

וְהָיָה כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
וַשְׁמֵרְתֶם אֶת-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת:

And when your children ask you, ‘What do you mean by this rite?’

וְהָיָה כִּי-יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מַה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם:

you shall say, ‘It is the passover sacrifice to the LORD, because He passed over the houses of the Israelites in Egypt when He smote the Egyptians, but saved our houses.’”
The people then bowed low in homage.

וְאָמַרְתֶּם זָבַח-פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל-בֵּיתִי
בְּבֵן-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנֹגֵפוֹ אֶת-מִצְרַיִם וְאֶת-בֵּיתֵנוּ הִצִּיל
וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ:

And the Israelites went and did so; just as the LORD had commanded Moses and Aaron, so they did.

וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּבֵן יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
כִּן עָשׂוּ: (ס)